

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

8 / 2011

Augustus 2011

Redactioneel

Het is zomer en veel mensen hebben de vakantie in hun hoofd: of ze gaan nog en ze verheugen zich of ze zijn al geweest en koesteren hun herinnering. Maar CUNST gaat gewoon door, stabiele factor, al is het wel een beetje een zomernummer met wat minder onderwerpen. De cultuur brandt in deze maanden toch wat op een laag pitje.

In zekere zin is het ook een winternummer: de Kunstenaars Vereniging Flevoland werd geconfronteerd met een sterfgeval! Ons oudste lid, Frits Breekveldt, is overleden. Hij was al een tijdje ziek, dus helemaal onverwacht was het niet, maar het is wel een moment waarop we graag even willen stilstaan bij zijn leven, ons eigen leven, bij de tijd. Dus we staan even stil en laten onze herinneringen stromen naar de jaren waarop Frits actief was bij de KVF. Hij deed regelmatig mee aan de projecten rond Sunsation. Op pagina 3 een paar foto's van zijn werk. De foto's zijn wat korrelig, maar dat past eigenlijk goed bij dit moment: uiteindelijk vervliegt alles.

Maar vanaf pagina 4 wordt onze blik weer scherp!

Ik hoop dat u deze CUNST weer met plezier leest!

Hein Walter

Inhoud

pag 3	Shortgolf: Yvonne van Weegberg
pag 4	Sponsor worden?
pag 5 t/m 13	Galerie CUNST, Gerard van Kerkhof
pag 14 t/m 20	Natuurkunstpark, Lelystad
pag 21	Zomersalon, Emmeloord
pag 22	De kleur van gebroken wit
pag 23, 24	Buitenhaeghe Buitendeurs
pag 25 t/m 27	Silence: Joke Ziekenoppasser
pag 28	Vogels trekken: Willem de Wolf
pag 29	Centra voor de kunsten
pag 30	Agenda tips
pag 31	Culturele adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

De Alchemist

Alexandra Klein
Breedte: 85cm
Diepte: 45cm
Hoogte: 195cm
Materiaal: verschillende

Jaar: 2010

Alexandra Klein en Alda Koning exposeren met een heleboel anderen deze zomer in het Gemeentemuseum in Den Haag, in het kader van Anoniem Gekozen. De titel maakt duidelijk: de 550 werken zijn anoniem gekozen.
<http://www.zomerexpo2011.nl>

In Memoriam - Frits Breekveldt

Frits Breekveldt was schilder en hij deed vanaf de jaren '90 regelmatig mee aan de KVF buitenprojecten; hij maakte dan ruimtelijke installaties in het open terrein. In 2005 was hij samen met Willem Hoogeveen en Cor Sonke geselecteerd om in Dmitrov een muurschildering te maken. De contacten die hij daar toen heeft gelegd heeft hij daarna warm gehouden: hij is nog een paar keer teruggegaan naar Rusland om zijn nieuwe vrienden daar weer te ontmoeten.

Hij heeft in de jaren '60 de Academie voor Schone Kunsten in Turnhout gedaan. Afdeling schilderen.

De laatste jaren schilderde hij ook nog wel met kwast en verf, maar hij zat steeds vaker achter zijn computer, dan schilderde en tekende hij digitaal, met photoshop en andere tekenprogramma's. De laatste maanden kon hij dat niet meer.

In 2002 maakte hij bij Sunsation, het grasveld rond het Robert Morris Observatorium, een werk op het thema *Liefde*. Aan beide zijden van een natuurlijke muur had hij teksten uit het Hooglied geplaatst. Toen leefde zijn vrouw nog, zijn liefde. Frits is haar nu achterna gegaan. Nu kunnen ze weer samen, in de hoogte, het Hooglied prevelen, in woord de liefde bedrijven.

Een paar jaar geleden, toen we onze jaarlijkse overzichtstentoonstelling hadden in Museum Nagele, hebben we een oproep gedaan aan kinderen in de buurt om samen met kunstenaars een kunstwerk te bouwen van takken. Met 6 kunstenaars en 10 kinderen hebben we toen op een middag dit huisje gemaakt in de tuin van Museum Nagele.

GALERIE CUNST

Deze maand exposeert in deze virtuele galerie:

Marianne Alting Brooymans

“Ik weet niet hoe ik moet leven, ik twijfel voortdurend. En misschien is die voortdurende twijfel wel mijn voornaamste motivatie om door te gaan. Het ongrijpbare maakt het zoeken boeiend en de moeite waard.”

Op een uitnodiging van een van haar tentoonstellingen, was dit over haar werk geschreven:

5	1 fantasie	50x50 acryl	€ 375,00 (3)
	2 fantasie	50x50 acryl	€ 375,00
	3 beweging	50x60 olieverf	€ 375,00
	4 fantasie op deuren	70x90 acryl	€ 750,00
	5 fantasie op deuren	1.00x0.50 acryl	€ 550,00
	6 fantsie op deuren collage en acryl	70x90	€ 750,00
	7 gezichten	1.00x1.00 acryl	€ 950,00
	8 huizen	70x90 acryl	€ 650,00
	9 indianentotem	1.00x0.50 collage en acryl	€ 550,00
	10 masker	50x50 collage en acryl	€ 375,00
	11 maskers	50x50 collage en acryl	€ 375,00
	12 maskers	60x50 collage en acryl	€ 375,00
	13 maskers	collage en acryl	€ 650,00
	14 nature morte materialen en acryl	40x50	€ 350,00
	15 oervorm	zand en acryl 55x55	€ 375,00
	16 schelpen met verf	40x50	€ 350,00
	17 schreeuw om...	80x80	€850,00
	18 teen	zand en acryl 55x55	€ 375,00
	19 verbrandde aarde aarde	60x80 zand en acryl	€ 750,00
	20 vrouwen collage en acryl	50x50 achter glas	€ 350,00

“De verflagen die onder de bovenste laag verborgen liggen, zijn vaak duidelijk zichtbaar, waardoor haar doeken haast archeologisch bekeken kunnen worden, maar het is vooral de materie die ze op haar doeken gebruikt (stukjes stof, karton, stro) die maakt dat haar werk zich bevindt op de grens tussen de twee- en driedimensionale wereld: haar schilderijen reikhalzen naar ruimtelijkheid.

Het zijn intuïtieve schilderijen, sferische doeken, indrukken, schaduwrijke gedachten, flarden herinneringen, contactuele hunkeringen, contrastrijke fragmenten, momenten van rust of juist van spanning: Marianne Alting Brooymans schildert poëzie. En zoals bij een gedicht de werkelijkheid altijd verborgen blijft achter woorden, zo blijft bij deze schilderijen de werkelijkheid altijd verborgen achter verf. De maakster dringt haar eigen betekenis niet op, maar geeft aan de beschouwer alle vrijheid om die werkelijkheid zelf in te vullen en eigen te maken. De meeste mensen zullen bij haar werk wel een ingang kunnen vinden.”

Contactgegevens:

0321 331464 / mariannejurrien@orange.nl

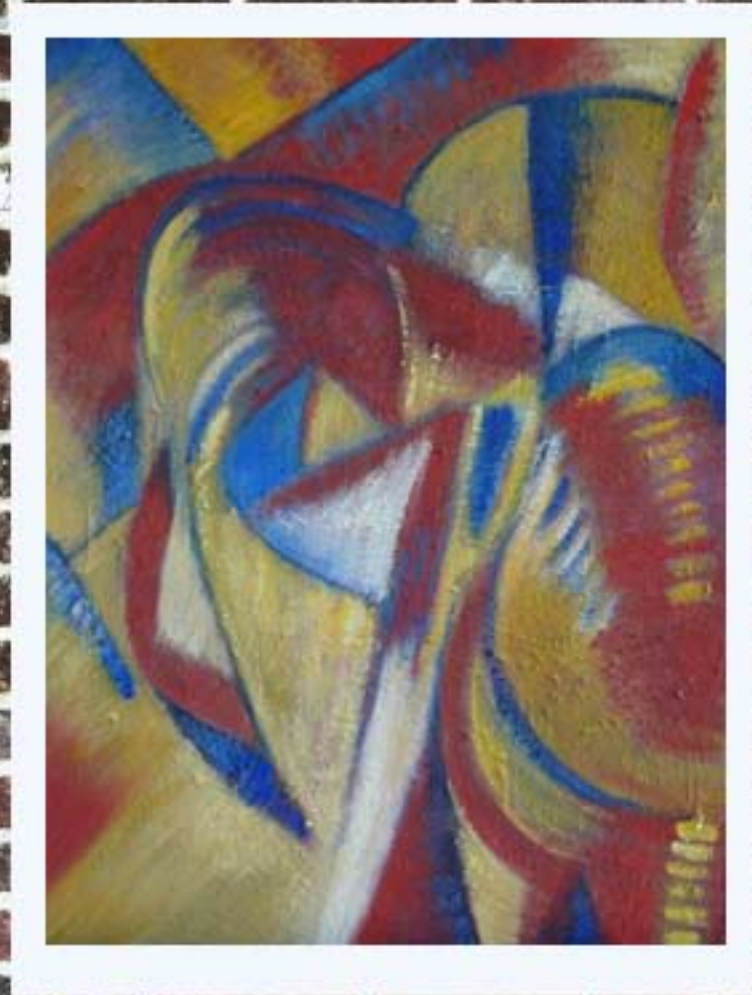
www.mariannnealtingbrooijmans.nl

1.

2.

3.

4.

5.

6

7.

8.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

EXPOSITIE

Yvonne van Weegberg

“Olieverf
aan zee”

Zondag 3 juli tot en met
21 augustus 2011
Shortgolf Swifterbant

Bij de opening van de tentoonstelling 'Olieverf aan zee', schilderijen van Yvonne van Weegberg, werd door Marisja van Weegberg een sprookje voorgedragen dat door Hein Walter voor deze gelegenheid is geschreven.

Olieverf aan Zee

Er was eens een vrouw, ze schilderde.

Ze schilderde met kleine kwasten, soms met grote, op hout of op doek of soms op kleine panelen, maar altijd met olieverf.

Elke dag schilderde ze. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat.

Ze moest wel, ze kon niet anders.

Ze schilderde landschappen, huistaferelen, stadsgezichten, straatjes, bergen, stillevens, wolken, mensen, dieren, sfeerbeelden, abstract, expressief, ingetogen, van alles.

Dag in dag uit, geen dag sloeg ze over.

Was ze gelukkig?

Elke dag begon ze weer fris, opnieuw met een leeg doek, ze begon elke dag met nieuwe hoop,

hoop dat het haar die dag wel zou lukken om een schilderij te maken, een schilderij dat zo geweldig goed was, zo geweldig, zo uniek, het ultieme werk dat haar leven betekenis zou geven.

Maar in de loop van de dag zonk de moed haar langzaam in de schoenen, en 's avonds, als het schilderij af was, moest ze het weer toegeven... het was haar ook die dag niet gelukt.

Dan werd ze overvallen door een diepe droefenis.

Dan pakte ze het doek van de ezel en gooide het in de openhaard. De olieverf knetterde in het vuur en de vlammen werden geel, rood en blauw. Zo had ze al meer dan zeventwintig jaar geschilderd, elke dag een schilderij.

Maar als iemand haar schilderijen wilde zien, dan moest ze die persoon teleurstellen: ze had geen enkel schilderij bewaard, ze had ze allemaal verbrand.

Deze dag was een bijzondere dag.

Op deze dag zou ze haar ze haar tienduizendste schilderij gaan schilderen.

Ze was ervan overtuigd dat het haar vandaag echt zou gaan lukken. Vandaag zou ze voor het eerst een schilderij bewaren, een schilderij zo goed, zo echt, zo prachtig, een schilderij dat het waard was om te blijven bestaan, het schilderij dat haar zelf bestaansrecht zou geven.

Ze begon die dag wat later, een beetje nerveus, en ze staaarde wat langer dan anders naar het witte doek. Toen ze eenmaal begonnen was, wist ze het zeker, ze voelde het, dit werd 'm.

En dat gevoel bleef ze houden, heel de middag, en zelfs nog toen het al een beetje donker begon te worden. Maar toen de dag ten einde was gekomen, sloeg het gevoel om. Ze kreeg een enorme huilbui, want opeens was het besef gekomen dat dit schilderij helemaal niet goed was.

Het was zelfs nog slechter dan het schilderij van de dag ervoor. Ze smeed het schilderij in het haardvuur – zwarte en bruine walmen schoten naar boven.

Ze huilde en huilde, en ze viel ten slotte met natte wangen in slaap bij het vuur.

De tienduizendste dag was net zo'n rottag gebleken als alle dagen ervoor.

Ze leidde een nutteloos bestaan, ze was waardeloos, dat was het gevoel waarmee ze in slaap was gevallen.

En zo sliep ze. Donker en diep en zwaar.

Die nacht gebeurde er iets bijzonders.
Die nacht kreeg ze bezoek.
Midden in de nacht, pikkedonker,
werd er op de deur geklopt.
De vrouw schrok wakker uit haar zware droomloze slaap.
Weer geklop, harder nu.
Ze stond op, streek haar haren naar achter en liep naar de deur.
Opnieuw geklop.
'Wie is daar?', riep de vrouw; ze omklemde een grote kwast,
iets anders kon ze niet vinden.

'Ik heb het koud, ik ben ziek en ik ben verdwaald', kreunde een stem aan de andere kant. Het wantrouwen dat ze voelde, weerhield haar niet en ze deed de deur open.

In het donker stond een zielig hoopje ellende, een oud mannetje, voorovergebogen leunend op een stok.
Hij droeg een lange, versleten jas;
de knoopjes waren verkeerd geknoopt zodat de jas scheef hing,
half over zijn schoenen.
Z'n gezicht zag er vreselijk uit: vies, groezelig, ongeschoren,
wallen onder zijn ogen. Vet haar hing ongekamd over zijn gezicht en bovenop zat het in kluwen.
De man hield een vaalzwarte, ingedeukte hoed in zijn hand.

'Ik heb het koud, ik ben ziek en ik ben verdwaald', herhaalde de man, zonder de vrouw aan te kijken. 'En ik heb een beetje honger'.
De vrouw voelde weerszin en had de neiging om de deur dicht te gooien, maar in plaats daarvan stapte ze opzij en gebaarde de man om binnen te komen.
'Gaat u daar maar zitten', zei ze tegen de man al wijzend naar een stevige stoel.

'Waar komt u vandaan en zal ik uw hoed en uw jas aannemen?'
De man gaf geen antwoord, maar gaf haar zijn hoed,
stropelde naar voren en liep langzaam
naar de stoel die hij aangewezen had gekregen.
Het uitdoen van zijn jas leek uren te duren.
De vrouw wachtte geduldig.
'Hoe heet u?', vroeg ze.
'Ik ben Penturias', zei de man zacht, 'gewoon Penturias'.
'Mijn naam is Yvonne', zei ze hem ongevraagd.

Yvonne ging naar de keuken en maakte thee voor hem en ook een paar dikke boterhammen met kaas.
Toen ze terugkwam zag ze dat hij om zich heen keek.
Ze keek met hem mee, en zag de witte muren die hij zag, ze zag de lege doeken die maagdelijk wachtten op verf.
Hij vroeg niks en Yvonne voelde er niets voor om hem iets te vertellen.
De man at en Yvonne keek naar hem. Ze zeiden niets.
Ook toen hij klaar was met eten, was het stil.
Yvonne dacht dat de man zelf wel zou gaan vertellen, maar dat deed hij niet.
In plaats daarvan viel hij in slaap.

Wat nu?
Nadat ze een paar minuten naar de slapende man had gekeken, besloot ze dat ze zelf ook maar weer moest gaan slapen.
Ze deed een deken over hem heen en ging naar haar slaapkamer. Ze deed voor de zekerheid wel de deur op slot.
Ze had niet gedacht dat ze in slaap zou vallen, maar dat gebeurde toch.

Toen ze de volgende morgen wakker werd, herinnerde ze zich meteen de oude man.

'Ze hoorde namelijk geschuifel in de kamer en ze hoorde hem neuriën.

In haar huis was het anders heel stil.

Ze ging naar de wastafel en maakte zich snel een beetje fris, toen trok ze wat schone kleren aan en deed de deur van het slot. Ze wilde de kamer binnenstappen, maar ze bleef op de drempel staan...

Aan de muren hingen schilderijen. Haar schilderijen.

Ze herkende ze meteen, ook al was het bij sommige bijna 10 jaar geleden dat ze gemaakt had.

Ze telde er een stuk of 25. Ze bekeek ze allemaal, vanaf de drempel.

Het waren de schilderijen waar ze heerlijk aan had gewerkt. Het was een goed weerzien.

Toen viel haar de tafel op. Die was groots gedekt, met allerlei eten:

ze had geen idee waar de man dat vandaan had gehaald.

En toen pas zag ze de man.

Die stond vriendelijk aan de kant. Hij zag er helemaal niet meer uit als een arme sloeber, maar was fris, jong bijna en hij had een mooi grijs pak aan. Yvonne was sprakeloos.

De man begon te spreken.

Ik ben Penturias, gewoon Penturias.

Ik was een arme, zieke man die verdwaald was en honger had.

U gaf me eten en een dak boven mijn hoofd.

Uw vertrouwen in mij is een bijzonder groots cadeau.

Ik geef u daarom een bijzonder cadeau terug.

Ik heb 27 schilderijen uit de vergetelheid gehaald, een voor elk jaar dat u heeft geschilderd.

Schilderijen die u eens heeft geschilderd, maar die u toen niet goed genoeg vond.

Ze waren misschien niet het ultieme schilderij, maar ze waren allemaal geïnspireerd.

U heeft ze in het vuur gegooid, maar ik heb ze voor u bewaard.

U zult zien dat u zich bij deze werken heeft vergist – ze waren het waard om bewaard te worden.

Hier staat een ontbijt. Het zal u kracht geven.

En bij uw ezel heb ik verf gelegd. Bijzondere verf.

Het is verf waarmee u het verleden kunt schilderen.

Met deze verf kunt u de sfeer van vroeger schilderen, de sfeer die u zich herinnert van thuis, van de stad waar u woonde, maar ook de sfeer van het verleden dat u niet heeft meegemaakt. De verf herinnert het zich.

Schilder het strand en de zee, en de verf neemt u mee.

Schilder mensen en de verf laat u hun ziel zien.

Schilder landschappen en het zal zijn of de tijd van lang geleden weer tot leven komt.

Ik dank u voor uw gastvrijheid en wens u een bijzonder leven.

Voordat Yvonne een woord van dank kon spreken, draaide Penturias zich om, liep naar de buitendeur en deed hem open.

In de deuropening bleef hij even staan en zei:

'Vandaag maakt u het eerste schilderij dat u zelf zult bewaren.

Het zal het strand van uw jeugd zijn, vermengd met de sfeer van hetzelfde strand

maar dan van tweehonderd jaar daarvoor.

Morgen zult u het strand van vandaag schilderen, maar de verf zal zich vermengen met het tijdloze zand.'

En na die woorden draaide hij zich om en ging.

'Yvonne keek alsof ze droomde en durfde zich nauwelijks te bewegen.
Toen liep ze voorzichtig naar haar schildersplek en zag de verf liggen, heel veel tubes, alle kleuren.
Ze pakte de tube oker en duwde een beetje verf op haar palet.
Toen geel en rood, en blauw en wit en zwart.
Ze pakte een kwast en streek over langs de verf.
Ze wist niet wat haar overkwam, een gloed, een golf, een vlaag, herinneringen, stemmen, geluiden, mensen, ze zag en voelde alles.
En de kwast ging naar het doek, haast vanzelf en ze begon te schilderen.
Zo schilderde ze, de hele dag, zonder rusten, bevlogen rustig, de tijd vloog voorbij.
En 's avonds was het schilderij af.
Ze ging zitten, aan de tafel waar al het eten nog stond, en keek... en keek.
Ze pakte een broodje, nam een hap, en ... keek naar de ezel met het schilderij.
Dit was haar eerste schilderij.

Einde

KVF ZOMERSALON

Emmeloord - De kunstenaars van de KVF exposeren momenteel in het Gemeentehuis van Emmeloord.

De Zomersalon!

Het werk van Clara van den Hout heeft bij een aantal bezoekers verontwaardigde reacties teweeggebracht.

Aan Clara werd gevraagd om het kunstwerk toe te lichten.

Hierbij die gevraagde toelichting:

Albino's in Tanzania.

Enkele jaren geleden trof mij in de krant een bericht over het gebruik, door medicijnmannen, van lichaamsdelen van albino's. Er stond een foto bij van kinderen in een omsloten plek in een schooltje, die daar "veilig" zouden zijn voor de buitenwereld. Ik was al een tijd bezig met het thema oorlog, agressie, verschuilen, verweer, veiligheid.

Bijvoorbeeld: Hoe veilig is iemand, die zich verstopt? De plek waar je je verstopt is eigenlijk een kwetsbare plek. Zodra die ontdekt wordt, kun je geen kant meer op. Allen die zich daar verbergen, worden dan gepakt. Ik stel me de vraag of het niet veiliger is en minder angstig, wanneer je niet bij elkaar kruipt en je verstopt, maar gewoon afzonderlijk en in vrijheid je leven leidt, in beweging blijft, met risico's? Maar dan wel de risico's voor de enkeling.

Vanuit de foto in de krant heb ik een compositie gemaakt van de kinderen. Het was me opgevallen, dat ze vrijwel allemaal hun handen in elkaar wrongen.

Dat hun blik naar binnen was gericht.

Ze zijn in schooluniform. Wat ik wil verbeelden is hun tweeledig gevoel van het veilige asiel en tevens de gevangenschap.

Dat het schilderij vragen oproept, mensen raakt, is de bedoeling. Dat iedere populistische uitspraak erover serieus genomen wordt, is niet de bedoeling.

Clara van den Hout.

Oerol Kunstwerk "Aan de lijn doen" groot succes

Oerol 2011 is weer achter de rug. Ondanks het matige weer met behoorlijk wat regen en erg veel wind, hebben ruim 50.000 bezoekers genoten van een gevarieerd theater-, muziek- en kunstprogramma. Het kunstwerk "Aan de lijn doen" heeft alle storm en regen met glans doorstaan. Tijdens de springvloed het eerste weekend heeft een kwart van de installatie onder water gestaan, met alleen natte voeten tot gevolg. Naar schatting ruim 10.000 mensen hebben gedurende het festival een bezoek gebracht aan het kunstwerk "Aan de lijn doen" (van Evelyn Derksen, Wanda Zoet en mij). Al die mensen hebben meer dan 4.000 dingen aan de lijn gehangen. Werkelijk teveel om op te noemen qua variëteit, van gejutte touwen en netten tot euromunten, appels en bananen, ondergoed en badkleding, een skelet van een zeehondje, vleugels en koppen van dode zeemeeuwen, een doos tompoezen, enz. enz. De reacties van het publiek waren zeer positief zoals uit de gesprekken is gebleken en in het gastenboek stond geschreven. Met name het interactieve en open karakter werd gewaardeerd als het echte Oerol-gevoel. Opvallend was dat veel mensen gedurende de week terug kwamen om te kijken op welke wijze het kunstwerk zich ontwikkelde. Natuurlijk hebben wij als makers ook het project geëvalueerd. Zowel logistiek als technisch heeft de intensieve voorbereiding zijn vruchten afgeworpen. Ondanks het barre culturele klimaat hebben we uiteindelijk twee forse bedragen als sponsoring gerealiseerd. Als kunstwerk hebben we alle doelen gehaald: het publiek heeft uitgebreid genetwerkt, allerlei spontane contacten zijn ontstaan in de installatie. Het aantal opgehangen spullen heeft de verwachtingen ruimschoots overschreden. Geweldig dat veel mensen niet alleen zo maar iets hebben opgehangen, er zijn ook echt dingen geknutseld. Tot slot heeft het lijnenspel, de grootte, het materiaal en het kunstwerk als geheel en het kunstwerk in de ruimte heel veel mensen geboeid.

Rob van den Broek

In *CUNST* wordt in de regel verslag gedaan van culturele dingen die gebeuren binnen de grenzen van Flevoland. Het verslag over een kunstwerk tijdens Oerol op Terschelling is een uitzondering op die regel. In een vorig nummer heeft Rob van de Broek de schetsen getoond. Nu het verslag.

Hou je van me?

Als twee druppels water.

Hou je morgen van me?

Ja en altijd.

Hoe zul je me noemen?

Dag en nacht zomer.

Hoe zullen we zwijgen?

Fluisterend.

Wat drinken we, als we dorst hebben?

Liefde.

Wat eten we, als we honger hebben?

Liefde.

En als ik ziek ben?

Dan zal ik alles zijn en niets.

Tot het einde?

Tot het einde en verder.

Hein Walter, 2011

Ik kreeg onlangs een grote verzameling schetsen, om thuis te scannen en er een digitaal boek van te maken (zie daarvoor www.demurenvan.nl). De schetsen waren gemaakt door leerlingen van groep 8 in de lessen die Pim Groot en Danielle Sijmons hadden gegeven. De schetsen werden tijdens de lessen uitgewerkt en de resultaten worden momenteel geëxposeerd in De Muren van Archipel onder de titel 'Zomervogels'.

Ik had toen opeens digitaal een heleboel materiaal. Ik ben sommige tekeningen gaan bewerken en zo maakte ik het een beetje mijn eigen werk, al weet ik niet of ik nu plagiaat pleeg of dat ik me heb laten inspireren. Hierboven een voorbeeld van een werk.

Hein Walter

Nirdosh Petra van Heesbeen

Bodemvondsten vinden Bodem

MUSEUM SCHOKLAND
(Middelbuurt 3, SCHOKLAND)

Nog te zien t/m 31 december 2011
Lezing 25 september 2011,
Workshop keramiek 13 november 2011

10 Nederlandse gerenommeerde keramisten zijn uitgenodigd een aantal objecten te maken als antwoord op de keramische bodemvondsten uit de historische collectie van Museum Schokland. Dit heeft geleid tot de verrassende tentoonstelling "Bodemvondsten vinden Bodem" waardoor de bestaande collectie in een actueel daglicht komt te staan.

Keramisten

Tineke van Gils
Henneke Chevalier
Nirdosh Petra van Heesbeen
Job Heykamp
Joop Cromptvoets
Wouter Dam
Jolanda Verdegaaal
Marijke Gemessy
Yuk Kan Yeung
Lia van Rhijn

Zondag 25 september 14.00 uur
in Museum Schokland
Lezing "Zeven eeuwen zout"
door Nirdosh Petra van Heesbeen.
Ontstaansgeschiedenis van
zoutglazuur van de 13e tot de 21e
eeuw.
toegang gratis

Zondag 13 november 14.00 uur
in Museum Schokland
Workshop Keramiek voor gevorder-
den, "Scherven brengen....."

Voor meer informatie en
aanmelding (vóór 15 oktober 2011)
zie www.schokland.nl
of bel Leny Scheggetman,
tel. 0527-633836

NATUURKUNSTPARK - THEMA ZEVEN

Flevoland is een provincie waarin cultuur en natuur van nature met elkaar zijn verbonden. Ze kunnen niet zonder elkaar. De Kunstenaars Vereniging Flevoland en Het Flevo-landschap hebben dat heel goed begrepen. Kunstenaars en natuurbeheerders zijn al heel lang partners van elkaar. Een van de projecten die zij samen ondernemen is de kunstroute Natuurkunstpark, die vanaf 2005 (met financiële steun van de gemeente Lelystad) jaarlijks in de zomermaanden in Natuurpark Lelystad wordt georganiseerd. Dit jaar is de zevende keer. Omdat zeven zoveel symboliek in zich draagt, hebben we daar dit jaar ons thema van gemaakt.

Thema Zeven: zeven kunstenaars hebben een werk gemaakt - Saskia Burleson, Linda Verwaijen, Mary Fontaine, Michel Bongertman, Anthea Simmonds, Willem Hoogeveen en Ninette Koning. Bij de werken zijn teksten geschreven door Hein Walter. Daarnaast heeft Hein ook zeven gedichten geschreven, ook geïnspireerd door het thema.

Natuurpark Lelystad bevindt zich aan de Vlotgrasweg 11, in Lelystad. Het park is gratis toegankelijk.

Een parkeerkaart kost € 3,-

Parkeren is gratis voor begunstigers van het Natuurpark Natuurpark Lelystad is toegankelijk tussen zonsopgang en –ondergang. Het bezoekerscentrum is dagelijks geopend tussen 12.00 en 17.00 uur.

www.flevokunst.nl

www.flevolandschap.nl

In dit nummer van CUNST wordt het werk van Willem Hoogeveen belicht en besproken

Willem Hoogeveen - De Kleurtjesbrigade

Geen Batman, Superman of Spiderman maar de Kleurtjesbrigade!
The magnificent Seven! Denkt iemand zwart-wit? Dat is een klus voor de kleurtjesbrigade! Leeft iemand kleurloos?

De kleurtjesbrigade zal hem redden.

Kleurtjesbrigade, dat is de titel die Willem Hoogeveen deze potloden heeft gegeven; reddertjes in de nood. Het zijn er zeven, net zoveel als er kleuren zijn in de regenboog. Zullen ze de grauwe wereld weer kleur kunnen geven?

Kinderen voelen situaties vaak beter aan dan grote mensen, en ze reageren natuurlijk. Bij het volwassen worden lopen we het risico om dat talent kwijt te raken. Het talent is niet weg, want het zit gewoon in ons, maar we verliezen het alleen uit het oog.

De kleurtjesbrigade is een kunstwerk dat ons aan dat verborgen talent herinnert.

Potloden - horizontaal. Ze staan tussen de bomen. De bomen staan rechtop, vertikaal. Ze zijn familie van elkaar, het potlood is immers gemaakt van bomen, bossen, van hun hout. Maar hun richting werd veranderd op het moment dat ze werden gemaakt tot wat ze zijn. Niet meer omhoog groeiend, niet meer gericht naar de hemel, maar blijvend hier op aarde, gebonden aan de regels, binnen de lijntjes.

Maar niet deze potloden, want deze hebben vleugels, deze potloden zijn als vogels, als engelen; ze kunnen vertikaal als ze willen, maar ook krassen maken, rondjes draaien. Ze zijn ongebonden, vrij, zoals kinderen nog ongebonden zijn. Ze kunnen gevleugelde woorden schrijven, gevleugelde tekeningen maken. Wie in de verticale en horizontale lijnen kruistekens wil zien... dat kan. Maar liever het plusteken, want deze potloden nemen niet, maar geven. Het zijn weldoeners, ideeëngevers. Ze geven ons een cadeau, het kind dat in ons zit.

Hein Walter

NIEUW VERLEDEN - NIEUWE WERKEN GEFOTOGRAFEERD

Een paar nummers geleden zijn de nieuwe werken die op de kunstroute Nieuw Verleden zijn geplaatst al in CUNST beschreven. Drie werken in en bij het Knarbos en twee werken in het Voorsterbos. Voor een uitgebreid overzicht en informatie over de route: www.nieuwverleden.info.

Elk jaar geven we een fotograaf de opdracht om de nieuwe werken te fotograferen. Dit jaar hebben we Paul Knoflach gevraagd.

De foto's zijn afgedrukt en ingelijst. De collectie bestaat nu uit 24 foto's. Van tijd tot tijd worden de foto's geëxposeerd. Aanvragen en ideeën voor de reizende expo, graag! Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.

Hiernaast de nieuwe foto's, dus gemaakt door Paul Knoflach. De fotografen die in de jaren hiervoor de werken hebben gefotografeerd zijn: Witho Worms, Elsa Blaaser, Willem de Wolf en Fred van Welie.

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

Vrijdag 12 augustus, 20.15 uur	Apollo Ensemble - Lelystad, Stadhuis Openingsconcert van Festival Travelling in Baroque
Zaterdag 13 augustus, 10.00 uur	Apollo Ensemble - Lelystad, Provinciehuis Startconcert van de Zomerreis
Zondag 14 augustus, 15.30 uur	Apollo Ensemble - Dronten, Ludgeruskerk Telemann, Parijzer Kwartetten & Russische Poëzie
Zaterdag 20 augustus vanaf 19.30 uur Zondag 21 augustus vanaf 11.00 uur	UITGAST - muziekfestival in Natuurpark Lelystad. Diverse muziekstijlen en diversia podia. Toegang gratis Thema: <i>Onbekend wordt bemind.</i>
Zaterdag 20 augustus - van 12.00 tot 17.00 uur	Boerenlanddag rond Shortgolf - Swifterbant. Rivierduinweg. m.m.v. de KVF
Zaterdag 20 augustus, vanaf 13.00 uur	Almere - Festival ZAND. www.zandalmere.nl kaarten (vanaf) € 25,-
Zondag 28 augustus, 15.00 uur	Apollo Ensemble - Zeewolde, De Verbeelding Pioniers vanuit een zonnig Italië

En omdat er zo weinig te doen is in de realiteit, twee tips voor de virtuele wereld:

<http://www.strandbeest.com> - het werk van Theo Jansen. Theo Jansen is kunstenaar en uitvinder. Hij maakt kunstwerken die lopen! Bekijk de video's!

<http://www.youtube.com/watch?v=Hz8KexWRIVY&feature=related> - Burning Man is een bijzonder kunstfestival in Amerika. Zie uitgebreide omschrijving hiernaast!

BURNING MAN – Het festival begon in 1986 als vreugdevuur ter ere van de zonnewende, maar is nu uitgegroeid tot een groots festival. Burning Man is een evenement dat jaarlijks wordt gehouden in de Black Rock Desert in Nevada, Verenigde Staten. Het festival begint op de maandag voor de Amerikaanse dag van de arbeid, en eindigt op de dag van de arbeid zelf. Burning Man is vernoemd naar het feit dat het evenement altijd wordt afgesloten met het verbranden van een Wicker Man.

Er zijn talloze filmpjes te vinden op www.youtube.com. Dit filmpje is een willekeurige keuze. Overgenomen van wikipedia: *Burning Man wordt door deelnemers omschreven als een experimentele samenleving, radicale zelfuiting en radicale zelfvoorziening. Burning Man focust zich niet op een bepaald onderwerp of gebeurtenis zoals bijvoorbeeld muziek of kunst. De achterliggende gedachte is dat men gedurende Burning Man tijdelijk een gemeenschap opbouwt waar iedereen die zich de toegangsprijs kan veroorloven welkom is, ongeacht ras of afkomst, en waar iedereen zichzelf kan uiten in waar hij of zij het beste in is. Deelnemers worden geacht zelf te voorzien in hun behoeften zoals voedsel en een slaapplek. Mensen worden aangespoord elkaar te helpen zoals in een gemeenschap. Ruilhandel wordt onder andere gebruikt onder deelnemers om goederen en diensten uit te wisselen. Geldtransacties zijn doorgaans verboden, behalve bij enkele verkoopkraampjes van voedsel en drank. Het kamp dat tijdens Burning Man ontstaat, staat bekend onder de naam Black Rock City. Het kamp is onderverdeeld in verschillende straten en groepen, vaak met eigen thema's. Burning Man kent maar een vrij beperkt aantal regels, waarvan de meeste betrekking hebben op geweld, wapens, kampvuren en huisdieren. Mensen zijn vrij zichzelf te uiten met wat ze maar willen, zoals door het dragen van kleding die anders ongepast zou worden gevonden. Tevens geldt het principe dat deelnemers bij vertrek het terrein weer schoon achter dienen te laten. Burning Man is voor een zeer groot deel afhankelijk van de inzet van vrijwilligers.*

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE www.depaviljoens.nl
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 DE KUNSTLINIE – ALMERE www.dekunstlinie.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 DE MUREN VAN ARCHIPEL – ALMERE www.demurenvanarchipel.nl
 DE HULK – ALMERE www.dehulk.org
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 ALMERE 2018 - ALMERE www.almere2018.eu
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST. www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE http://stichting-qem.robvdbroek.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 SHORTGOLF – SWIFTERBANT www.shortgolf.nu
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl

KUNSTEDUCATIE www.centravoordekunsten.nl/

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
 KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojekten.nl
 KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
 KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojekten.nl
 KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl

Cunst